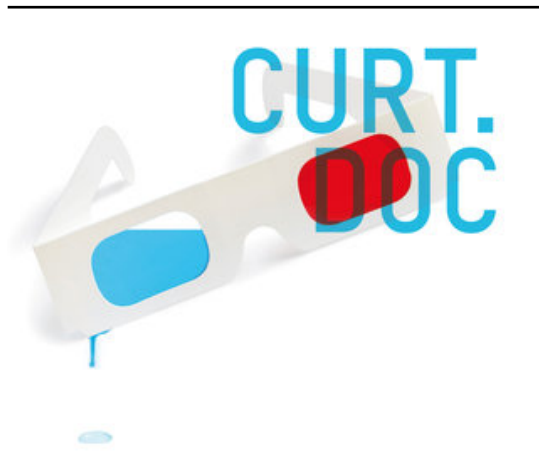

Un festival que mereix més relleu

Detall del cartell promocional de la quarta edició del Curt.doc. Foto: ARXIU.

Ja des de la seva primera edició, el Festival Internacional de Curtmetratges de Vidreres, més conegut per Curt.doc, va irrompre en el prolífic panorama de mostres de cinema amb la voluntat de convertir-se en un referent. I la veritat és que en tan sols quatre edicions ha aconseguit consolidar-se com a punt de trobada i plataforma per descobrir algunes de les creacions més destacades en format curtmetratge dels documentalistes més punters en l'àmbit internacional. I no només això, el festival continua sent únic a Catalunya i a l'Estat pel que fa a aquest gènere i format: el curt documental.

L'aposta per aquest format, si d'una cosa es pot qualificar, és d'arriscada. Sobretot, perquè el curt documental (que no pot

superar els 25 minuts de metratge i, en el cas d'aquest festival, no s'accepten treballs del format televisiu tipus 30 minuts) no gaudeix de gaire difusió. Amb tot, els seus organitzadors han sabut trobar les vies per rebre anualment no només una quantitat ingent d'obres sinó també un variat ventall d'estils i temàtiques. Segons els directors del festival, cada cop tenen més feina per garbellar i confeccionar la sèrie de pel·lícules que aspiraran a concurs –en total una vintena de les més de dues centes que els arriben–. Ben bé, afirmen, una “seixantena mereixeria passar el tall i aspirar als premis”.

Pel que fa l'esmentada varietat del gènere, remarquen que “alguns opten pel documental per donar versemblança a un guió ficcionat, altres per donar aparences més realistes, altres per cobrir buits d'imatges reals, altres per reescriure imatges pròpies o d'altres per elaborar un discurs a través del seu propi jo”. Sigui quin sigui el cas, el que és clar és que l'ortodòxia del documental s'està esmicolant i l'hibridació de gèneres –ja de per si un fet cinematogràfic– està donant una volada al documental com mai no havíem pogut apreciar. I precisament, aquesta tendència és clarament perceptible assistint només a una de les sessions d'aquest festival de comarques amb vocació de més projecció.

I és que Curt.doc és un dels pocs festivals d'aquesta mena que han sabut consolidar tan de pressa el seu format. Segurament hi té a veure la consciència de les seves pròpies limitacions, saber explotar al màxim les possibilitats i, és clar, la constància de tota la gent que l'organitza i hi col·labora. Tot plegat ha permès refermar els pilars que el sostenen: en primer lloc, el gran nivell de les pel·lícules (a cada edició un 90% dels films projectats a la secció oficial a concurs són excel·lents); en segon, la sensació de fluïdesa i professionalitat del funcionament del festival; en tercer, un jurat de nivell (sempre compost per professionals rellevants del sector); en quart, la participació de cineastes concursants (cada cop són més els autors que presenten els seus treballs, fins i tot alguns vinguts de l'estranger), i, finalment, un públic que respon (molt important per continuar animant els organitzadors i patrocinadors). Tot això, sense esmentar les activitats paral·leles, l'anomenat Off Festival, en què participen majoritàriament les escoles i instituts de la vila selvatana.

En quatre anys, Vidreres s'ha convertit sense quasi ni proposar-s'ho en la capital del documental gràcies a un festival que mereix més relleu. Estem segurs que si aquest es fes en una altra ciutat de més rellevància, ja no diguem d'àmbit metropolità (barceloní per a més pistes), de ben segur que tindria un ressò mediàtic d'allò més destacat. Sense anar més lluny, en aquesta darrera edició, celebrada la setmana passada, el reconegut

productor i realitzador Lluís Miñarro no se'n va estar a l'hora de recollir el premi Nanook a una trajectòria de declarar que el Curt.doc és un festival "únic i que cal cuidar". No ho va dir només per quedar bé, Miñarro coneix el festival quasi des de la seva creació, quan ja en la seva segona edició va formar part del jurat.

Nosaltres, que l'hem seguit des de la primera edició, també ho corroborarem.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 23-06-2011 Pàgina 41

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/427167-un-festival-que-mereix-mes-relleu.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss